
ПРАВЕДНИКИ

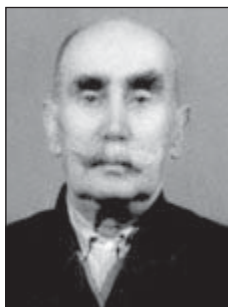
Рожновська Марія Станіславівна (1904-1943)
Чернецова (Рожновська) Юзефа Станіславівна (1920-2001)
Гладченко Трохим Федорович (1881-1961)
Гладченко Людмила Трохимівна (1925)
Гладченко Ніна Трохимівна (1922-2010)
Гладченко Олександра Трохимівна (1923-1997)
Жигалюк Семен Матвійович (?-1943)

ВРЯТОВАНІ

Гер Олексій Шльомович (1940)
Гер (Соловійов) Олександр Шльомович (1937)
Гер Нонна Шльомівна (1941)

Ю.С. Чернецова

Т.Ф. Гладченко

Л.Т. Гладченко

Н.Т. Гладченко

О.Т. Гладченко

Олексій Гер

**О.Ш. Гер
(Соловійов)**

Родина білорусів Рожновських проживала в Святошині на Петропавлівській, 74, по сусідству з сім'єю Сіренко, донька яких Валентина, була одружена з євреєм.

Її чоловік, Шльома Гершкович Гер, пішов на фронт.

29 вересня велика сім'я Гер пішла з усіма до Бабиного Яру. Зібралася і Валентина Сіренко-Гер з синами Сашком та Аліком. Батьки умовили Валю не йти, оскільки вона чекала третю дитину. Вони привели доньку з онуками до себе до Святошина.

Після розстрілів в Бабиному Яру німці почали виловлювати Києвом уцілілих євреїв.

Сім'я Рожновських входила до підпільної організації під керівництвом Григорія Кіндратовича Гольця. Побоюючись за долю онуків, мати Валентини звернулася до Марії Станіславівни Рожновської з проханням заховати Сашка і Аліка.

Марія з сестрою Юзефою ховали їх у різних знайомих, вулицями водили закутаними мало не з головою. Часто ночували з ними в підвалах, поки не було знайдено підходящої квартири на вул. Круглоуніверситетській, 19. Алік був старшим і багато що розумів, а Сашко весь час плакав. Сестри Рожновські носили дітям їжу, купали їх.

На початку січня 1942 року Юзефа Станіславівна відвела дітей до Трохима Федоровича Гладченка, який з доньками Шурою, Ніною і Людою жив в Кучминому провулку. Тут хлопці прожили до кінця року, але у зв'язку із небезпекою, що ставала все загрозливішою, їх перевели на іншу квартиру.

На початку 1943 року сім'я Гладченків знов забрала до себе дітей, де вони знаходилися аж до визволення Києва. З ними була їх мати з новонародженою донькою.

Одного разу влітку 1943 року Юзефа Рожновська пішла на чергове завдання, а повернувшись, дізналася, що всю сім'ю заарештувало гестапо. Марія Станіславівна Рожновська, її чоловік Семен Матвійович Жигалюк, їх донька Манюся Семенівна Сикоржицька та інші члени цієї родини були розстріляні фашистами в Бабиному Яру. Вони заплатили своїм життям за порятунок єврейських сімей і зв'язок з партизанами.

Після війни Валентина Гер вже з трьома дітьми зустріла чоловіка. 1946 року у них народився син Леонід. 1979 року вона переїхала до дітей Нонни і Леоніда до США, де 1997 року і померла. Юзефа Рожновська вийшла заміж і стала Чернецовою. Працювала маляром-штукатуром.

Трохим Федорович Гладченко, як і до війни, завідував складом на кіностудії ім. Довженко. Його донька Олександра багато років була продавцем і завідувачкою відділу в універмазі, а інша донька, Ніна, працювала в бюро погоди.

Всім, хто рятував дітей від загибелі, 1998 року присвоєні звання «Праведник Бабиного Яру» і «Праведник народів Світу», а 2006 р. Гладченко Людмила і Гладченко Ніна нагороджені орденами "За заслуги" III ступеня.

Гер (Соловійов) Олександр Шльомович, якого в дитинстві звали Аліком, працював механіком на тютюновій фабриці, а його брат Олександр був робітником на заводі медичного обладнання. Обидва брати з дітьми і онуками проживають в Києві. 2001 року вони провели в останню дорогу свого рятівника Юзефу Станіславівну Чернецову.